

המאשימה: מדינת ישראל

- נגד -

הנאשמת: **עוזרי עינת מלכה ת.ז. 024035347**
על ידי ב"כ עורך הדין דוד קולקר
מדרך מנחם בגין 29, תל-אביב 67137
טלפון: 03-5661616, פקס': 03-5661667
דוא"ל: kolker@kolker.co.il

תגובה על החלטה מיום 15.12.08

ברגעים אלו קיבלתי החלטה הנושאת תאריך של היום.
מקריאת ההחלטה אני למד שההחלטה ניתנה בלי שבית המשפט קרא את תגובתי
להחלטה קודמת.
דבר זה מצטרף לכך שהבקשה שהגישה התביעה להעדת ד"ר אלמוג כלל לא הובאה
לידיעתי והתביעה איננה רואה צורך לבצע מסירה אצלי של כתבי בי-דין.
התוצאה היא שהמשפט מתנהל בהתכתבות בלעדי- וכך לא ייתכן.
בניגוד למה שקבע בית המשפט דעתי איננה נחה מזה שבית המשפט מבטיח לשמור על
זכויות מרשתי. אילו כך היה לא היה בי צורך כלל. הזכויות שלה מקבלות ביטוי בתגובות
שלי שצריך לקרא ולהתייחס אליהן ולא יכול להיות שבית המשפט קובע כבר כי ד"ר א
אלמוג יעיד ויגיש חוות דעת כאילו אין לעמדת הנאשמת חשיבות כלל.

למען הנוחיות מצורפת בזה התגובה המתנגדת מכל וכל לעדות ד"ר אלמוג ולחוות הדעת
שהוא מתכוון או לא מתכוון לחבר. כך לא מתנהל משפט פלילי! צר לי!

בית המשפט לא צריך לבקש מההגנה להעיד עדיה קודם לעדי התביעה. עליו להסיק
מסקנות מרחיקות לכת מהעובדה שלתביעה אין עדים וחוות דעת בשלב הזה שהן היו
צריכות להיות חומר חקירה לפני שכתב האישום הוגש. כך למדתי בנעורי משפטים.

בינתיים ממקום מושבו בחו"ל התיר כבוד השופט טננבוים את פרסום תוצאות הניסוי,
בלי להמתין כלל לתגובתי. אינני רואה בזה התנהגות שיפוטית מקובלת אם להתבטא
בעדינות המתחייבת. ושוב, אני מתעטף ביגון לנוכח ההתנהלות הזו. אם אני טועה
במשהו אתנצל על ברכי, אך נדמה לי שלא כך המצב. תוצאות הניסוי מפורסמות מעל דפי
העיתונות!!! לפי מכתב שקיבלתי פרופסור שינער – הדבר הוא בהנחיית כבוד השופט
טננבוים שהורה לגלות את תוצאות הניסוי!

אני מחוייב למקצועי ללקוח ולחוק. בעל כורחי אני מוצא עצמי פעם אחר פעם מתמודד בשדות אחרים. אני סובלני כי דרכי נחושה וצודקת. אבל עד מתי?

דוד קולקר עו"ד

תגובה על בקשה להוסיף עדים

להלן תגובת בא כח הנאשמת:

1. בבואו לשקול את בקשת התביעה מתבקש כבוד בית המשפט לעצור משגרת יום משפטי התעבורה, ולשים במרכז ולאור זרקור חזק, את העובדה שמדובר בהליך פלילי, הכפוף להוראות חוק סדר הדין הפלילי, ושדיני נפשות של הנאשמת נידונים בהם. התנהלות התביעה ובקשותיה חורגות מכל הליך פלילי ומטשטשות כאילו כמובן מאיליו את הבדל התפקידים של התביעה ושל בית המשפט – משל היה בית המשפט ידה הארוכה של התביעה, או לפחות מי שתפקידו לסייע לה בהשגת הרשעות ולחלצה ממצבים שההרשעה חומקת מידיה – חס וחלילה.
2. לפעמים, וזה מיוחס על פי הרוב לסנגורים, המגששים באפילה ואין להם קצה חוט כדי להיאחז בו כדי להביא לזיכוי, והם פותחים בחקירה שכל כולה מעשה דיג אופורטוניסטי, שמא יעלה דג שמן בחכתם, ואם לא אז גם דג רקק כלשהו יתקבל בברכה. כשהמצב קשה יש וגם מוזמנים עדים שלא לצורך מתוך התקווה הנואשת לדוג משהו. בלשון חכמים נקרא הדבר "דיג במים עכורים" כאשר הדגש מושם על כך שהמים אינם בעלי תכונת צלילות, לא רואים מבעדס אפילו לא צל צילו של דג, והעכירות מדגישה את חוסר התכלית שבחקירה כזו.
3. כשמגישים כתב אישום, המים צריכים להיות צלולים כבדולח – שמות כל הדגים וזהותם צריכים להיות ידועים מלכתחילה, ואף שבדגים מדובר, כל דבריהם, שהוא חומר חקירה, וכל הגה כתוב שהם מסתמכים עליו צריך להיות ידוע וחשוף מלכתחילה, שאם לא כן – לא מגישים כתב אישום!
4. במקרה שלנו התביעה מתנהלת כמי שאיננה יודעת את העובדות ומנסה לדוג במים העכורים איזה דג זהב. אף אחד לא יכול לראות את החומר שמצדיק העמדה לדין ומדי זמן מה מבטיחה לנו התביעה שהיא עומדת לדוג גד זהב חדש. הדג האחרון היה ד"ר זוהיש. ד"ר זוהיש איננו דמות שזרחה לפתע בשמי הינשוף. הוא דמות מרכזית משנת 1988. אבל התביעה לא גילה אותו עד לזמן האחרון. כך לכאורה, שאם לא כן שמו היה צריך להתנוסס בראש רשימת העדים, ולמעשה עד לרגע זה שמו נפקד מן הרשימה.
5. אלא שמסתבר שגם לפי תפיסת התביעה ד"ר זוהיש לא הפגין כישורים של דג זהב, ולא מילא אפילו משאלה אחת מאלו שייעדה לו התביעה. לפיכך יוצאת התביעה למסע דיג חדש ודג הזהב הבא הוא ד"ר ש. אלמוג.
6. אלא שלא רק דיג במים עכורים מבקשת לעצמה התביעה. הפעם התביעה מבקשת את חסות בית המשפט ועזרתו, לתחוב את ראשה של ההגנה אל תוך המים העכורים עצמם, כדי שלא תראה מה יש במים מתחת ומה יש באוויר מלמעלה. לטעמה משפט פלילי יכול להתנהל בשיטה מדהימה כשכל חומר החקירה לא ידוע וחסוי מפני ההגנה במשך שנים, ועכשו – בעיצומו של המשפט החוזר – דורשת היא לעצמה את הזכות להפתיע ולהלעיט את בית המשפט בעובדות ומסמכים עלומים, ואולי בסתם דברי חכמה מפי דג עלום שאת פניו ותוארו לא שזף איש, ודאי לא מטעם ההגנה, ואפילו היא רוצה לקבל לשם כך רשות מראש, כרטיס פתוח ובלתי מוגבל – לאפשר לדג הזה לשאת את דבריו העלומים ולפרוש את מסמכיו המסתוריים ללא הגבלה.

7. ואני תמה אם מישהו מאנשי התביעה בכלל מודע לחוק. מודע לעובדה שנאשם איננו טרף שמותר לעשות הכל ובלבד שלא ימלט מטפריו של רודפו.
8. מעצם החיפוש המאוחר כל כך אחרי ראיות ועדים, עולה מסקנה אחת ברורה - כתב האישום, ולמעשה כתבי האישום לאלפיהם, הוגשו בקלות דעת, ולא הכילו מעולם עבירה במונן שחוק סדר הדין הפלילי מגדיר, והחוק הטבעי הוא שמקום שהתביעה מחפשת תמיכה למה שהוא ביסוד האשמה אחרי שהעד המרכזי שלה העיד - סימן הוא שהספק כל כך גדול - שהתביעה צריכה ביוזמתה לבקש לחזור בה מן האישומים.
9. כתב האישום בתיק זה כמו באלפים אחרים היה בנוי כולו על אווירה - אווירה של הפקרות שיפוטית בחסות חזקות ריקות מתוכן, שבה מלעיטה התביעה את בית המשפט בערב רב של טענות שווא מסמכי שווא, ובעיקר תעודות עובד ציבור חסרות בסיס. וגם הצהרות הופרחו באויר כלאחר יד, כדוגמת הצהרתו של הפרקליט המלומד בני סמו עשרות פעמים: **"מכשיר הינשוף זהה לחלוטין לזה המופעל בגרמניה ובכל העולם"**, וכמו שגם העיד רפ"ק דוד כתר בפני כבוד השופט טננבוים. בהליך זה כבר ברור שבארצות שונות פועלים מכשירים שונים, וגרמניה הוחלפה בהולנד. ניחא. אבל אחרי חקירת ד"ר זוהש גם הולנד כבר איננה משענת. מה נשאר? רק דבר אחד - לבקש סליחה מן הנאשמים ולחזור מכתבי האישום. זו לא סתם מחווה דרושה. זו חובה משפטית וציבורית שאי אפשר לוותר עליה, כי בנפשנו היא! לא השכרות היא הבעיה - שלטון החוק ונקיון כפים של מערכת האכיפה - זו הבעיה!
10. מבחינתי ברגע שהוכח שזו איננה אמת, ושהאמת המלאה עדיין נעלמת, אפילו מעיני המשטרה, המשפט הסתיים ויש לזכות את הנאשמים. - כל המשך אחר פירושו זילות מערכת המשפט. מין חזרה על הזיוף המתפיץ שחווינו בשנתיים האחרונות מצד התביעה, שהביא את כבוד השופט טננבוים לתת אמון מופרז ביותר בהתנהלות המשטרה. בטלות יחסית הוא קרא לזה אז. האומנם אפשר להאמין שהפרסה הזו תקבל יד מבית המשפט להימשך?
11. במדינה שיוודעת להעריך כללי משפט זהירים ושבית המשפט העליון שלה זיכה מחמת הספק פושע מלחמה כמו איוון דמיניוק, שהורשע בארצות הברית ומבוקש בגרמניה ובארצות אחרות כפושע מלחמה, ולא סתם עבריין תנועה, - אסור בשום פנים להמשיך עם מה שנראה שערורייה משפטית מובהקת. צריך לדרוש מהתביעה לחזור בה מכל האישומים התלויים ועומדים הנסמכים על המכשיר הזה. נקודה. לחפש היום את ד"ר אלמוג ולנסות האם הוא יהלך קסם על בית המשפט, זה כבר חורג חריגה בלתי נסבלת מן החוק, ובמיוחד מן ההיגיינה הציבורית, שבית המשפט מופקד עליה. (ולא רק כשמעמידים לדין פוליטיקאי, אלא גם כשאזרח נאנק תחת מגפי השלטון. וזה המצב כאן).
12. אבל למשטרה יש תעוזה. נתנו לה אפשרות אחת להוכיח באופן פוזיטיבי שדבריה אמת. גם אם המכשיר לא חוקי, איננו עונה להוראות התקנות ועוד ועוד - ניתנה לה הזדמנות להוכיח מה יש בו שהוא אכן זהה לאלו שמופעלים בחו"ל. זה לא היה דרוש. הזיכוי קם ועומד מעצם העובדה שהמכשיר איננו מציית לתקנות ולא לתקן הבינלאומי המסכם את הידע המדעי בעולם. זה הרי העיקר. למרות זאת כל אחד כבר יודע שהוכח היפוכו של דבר. וזה רק קצה הקרחון כי ההגנה טרם הראתה את שיש לה. איך אפשר לחשוב בכלל שעכשו בשלב הזה תתחיל המשטרה לחקור ולייצר ראיות חדשות? האם כל הגבולות נפרצו? הכל מותר? זה משפט פלילי?
13. הליך פלילי, לא צריך לבוא לעולם אלא אם כן יש בידי התביעה מערכת עובדות וראיות שלמה שיש בה כדי לבסס הרשעה. מערכת זו צריכה למצוא ביטוי בכתב האישום ברשימת עדי התביעה ובחומר שעל התביעה להעמיד לעיון ההגנה מבעוד מועד לפני שהמשפט התחיל. אם צריך לחפש חומר חדש סימן שההעמדה לדין נעשתה ללא בסיס ראוי. נקודה. התשובה לכך היא זיכוי. זיכוי יהיה תעודת כבוד למערכת המשפט. ניסיון לעוות את המציאות בשיטה שמציעה המשטרה - לא!
14. מה רוצה התביעה? להזים את עדותו של ד"ר זוהיש? לשם מה דרושה לה עדותו של ד"ר אלמוג?
15. בתיק זה יש כתב אישום, והוא כתב אישום שעל פיו דנים את הנאשמת. ברשימת העדים לא מופיע ד"ר יורגן זוהיש. למרות זאת הוא הוזמן להעיד ונחקר, אבל הדבר נעשה תוך חריגה מהוראות

חוק מחייב. גם בשאר התיקים שיושפעו מתיק זה, לא הוגש על ידי התביעה ולא נחשף כל חומר חקירה אחר, וד"ר אלמוג ומסמכיו נעדרים משם. אי אפשר לחשוב שד"ר אלמוג ופועלו הם בחזקת תגלית לתביעה. הוא הרי מוגדר על ידה כאחראי על החקיקה – כלומר שהוא היה מוכר וידוע. איזו הצדקה יש לתביעה להעלות אותו מן האוב עכשו? וכשאני אומר הצדקה אני מתכוון אך ורק לדבר אחד – הצדקה משפטית, של מאשימה, הצריכה להסביר מדוע מותר לה עכשו לצאת למסע דיג, שתמציתו אפילו איננה נזכרת בגוף הבקשה.....

16. זאת ועוד, התביעה הרשתה לעצמה, ומרשה לעצמה עד עצם הרגע הזה להסתיר את חומר החקירה הרלבנטי כל כך, שהיה צריך לחשוף, לאמור: מה רכשה מדינת ישראל תחת הכותרת "ינשוף", מה ביקשה לרכוש, מה כתוב בהגדרות ואפיוני הרכישה, מה נרכש והמסמכים המתארים את הפרטים הטכניים ואת התאמת המכשיר, או היעדר התאמתו לדין בישראל. גם הבדיקות שעבר המכשיר, אם בכלל, והיכן, או מה היה שווה ערך לבדיקות הללו – גם כל זה היה צריך להיות גלוי במדינת חוק לציבור, על אחת כמה וכמה במשפט פלילי. העובדה שכל זה היה בחזקת סוד לפני הכתב האישום הוגש, ולאחריו, וגם בעת שנחקר ד"ר זוהיש, סותמת את הגולל אפילו על אפשרות קלושה שהחומר הזה יגולה עכשו. גם אם יגולה – אין לזה עוד ערך. הנאשמים הללו ראויים לזיכוי. אי אפשר לשחק עם נאשמים. נאשם הוא לא איש ציבור שמגישם נגדו כתב אישום ורק אחר כך חוקרים עוד ועוד ועוד ועוד, והציבור שותק. מה קרה למערכת המשפט?

17. מבחינה זו היה צריך החתום מטה להתנגד לעדותו של ד"ר יורגן זוהיש, ואם לא עשה כן הרי זה רק מפני שבית המשפט, לפי הרוח שנושבת בו, ומוצאת ביטוי בהרבה אמירות של כבוד השופטים, היה חושב שהוא חושש מחקירתו. הכבוד שיוחס לעד מלכתחילה, והאבסורד שבהנחה שהמשטרה נסמכת אל שולחנו של מי שהקדיח את התבשיל זה מזמן, לא איפשרה לי לסרב להשמיע את עדותו. הייתי נתפס כחושש מן האמת. זה היה מתקבל ולו לכאורה כהודאה שבמסמך שחיבר וקראו חוות דעת יש ממש, וכמובן היה נשאר טעם רע של תסכול גם לחברי המותב שלא הסתירו את כמיהתם לרגע שבו יוכלו להציג לו שאלות הטורדות את מנוחתם. אמת ויציב – הנימוק שלי להסכים היה כניעה פסיכולוגית ולא אמת משפטית. עתה אשים לזה גבול. אעמוד על האמת המשפטית. לא עוד ויתורים פסיכולוגיים. משפט פלילי אסור שיתנהל לפי סקרנות של השופטים או עמדות הפתיחה שלהם – ויש להם עמדות פתיחה שבוטאו בפירוש בפרוטוקול – שדעתו של החתום מטה איננה נוחה מהן, והן לטעמו שגיאות בתורת המשפט ובולוגיקה משפטית.

18. במילים פשוטות זו הייתה הסכמה מסוימת של הנאשמת לפגיעה מצומצמת ומוגדרת בזכויותיה, ולא עוד.

19. יוזכר עוד כי אין מדובר בהעמדה לדין ראשונה אלא בהזדמנות שנייה לתביעה להביא את ראיותיה כדין. הזדמנות זו לא יכולה להיות אלא במסגרת הדין ועל פי כתב האישום המקורי, שאם לא כן מדובר בסיכון כפול של ממש, ובאישום על פי מערכת עובדות וראיות שונה בתכלית מזו שהוצגה בתחילה, כשהעילה לבדה לא משתנה כביכול.

20. בין כך ובין כך, המשפט החל, עד התביעה המרכזי כבר נחקר, ולא יעלה על הדעת עתה לבנות כתב אישום חדש, עם עדים חדשים ונושאים שלא עולים מחומר הראיות וחומר החקירה הידועים עד היום. את זה תוכל התביעה אולי לעשות כשתעמיד מישהו אחר לדין, אך לא לגברת עוזרי – הנאשמת דנא. גם לא למאות והאלפים הממתנינים למוצא פיו של כבוד הרכב שופטים זה.

21. האם מישהו מעלה על הדעת שעקב חקירת מישהו נוסף (יהיה זה ד"ר אלמוג למשל) יהיה צורך לקרא לד"ר יורגן זוהיש להעיד בשנית? זה הרי כמעט תסריט ודאי אם יותר עתה להביא ראיות חדשות ומתועדות שלא היו קודם.

22. קראתי את נימוקיו של בא כח התביעה המלומד ולא מצאתי שם ולו נימוק משפטי או ענייני ראוי אחד:

א. הנימוק האחד שלו הוא ששמו של ד"ר אלמוג הוזכר בחקירות הנגדיות. איזה מן נימוק זה? כל מי ששמו יוזכר בחקירות תידרש עדותו? אם העדות נדרשת צריך להסביר מדוע

היא נדרשת, מדוע לא נכלל ברשימת העדים מלכתחילה, ומה יש בה שמצדיק סטייה כה חמורה מחוק סדר הדין הפלילי ומדיני הראיות.

ב. הנימוק השני שמצאתי שם הוא טענה שהאזון מסרבת לשמוע, והיא **שד"ר אלמוג הוא האחראי לחקיקה במדינת ישראל בענייני שכרות**.... שר המשפטים יודע את זה? היועץ המשפטי לממשלה מודע לזה? הכנסת, תסלחו לי, המוסד ההוא בגבעת רם – שמע על כך? יידע נא כבוד התובע כי לד"ר אלמוג אין בבית המשפט כל עדיפות על אף אזרח אחר, וכולם שווים בפני החוק, ומוטב היה שלא היה מנסה להאדיר את שמו כאילו היה זה נימוק משפטי. אצלי כבודה של הנאשמת חשוב מזה של ד"ר אלמוג אלף מונים.

ג. גם הנימוק שהפרקליט המלומד הלך להיגש עם ד"ר אלמוג והוא נאות ברוב אדיבותו לחלות את פנינו בבית המשפט איננו ראוי אפילו שיעלה על הכתב. באמת תודה רבה לפרקליט שטרם כל כך, ולד"ר שנעתר. זה ממש לא נימוק לבקשה, לא משפטי ולא ענייני.

23. לעומת זאת יש נימוקים בשפע מדוע אסור להתיר את עדותו של ד"ר אלמוג:

א. שנתיים וחצי אנו מבקשים ודורשים, דוחקים ומפצירים, מתחננים ומתריסים: היכן החומר הרלבנטי – והמדינה משיבה בתשובה המבישה והבלתי אמינה בעליל- אין חומר! לאחר שגירדנו בציפורנים חשופות שכבה קשה של שריון הסתרה אטום, הלכה ונחשפה אט אט פעילות תמוהה של איש אחד – ד"ר אלמוג. החשיפה הזו היא תעודת עניות לתביעה. היא חושפת את קצה קצהו של הקרחון המוסתר.

ב. שנים מחברי המותב הנכבד הזה, כבוד השופט טננבוים וכבוד השופט אביטל חן, כבר חוו בעצמם בעבר את חומת ההסתרה השערורייתית הזו. אני משוכנע שהם לא שכחו אותה. היא מתועדת להפליא בסיבוב הראשון של הדיונים בתיק עוזרי, והיא כוללת הקלטה שקובעת שאין אמת כלל בטענה שנערך מכרז ושהמסמכים אינם בידי רפ"ק דוד כתר. אינני יודע כמובן מה האמת – רק דבר אחד נעלה מכל ספק – מה שהוסתר עד כה יישאר מוסתר – בוודאי שלא יובע בהפתעה ובחלקיפ סלקטיביים כשלתביעה מתחשק משום שהיא במצוקה. אם בית המשפט יעתר לזה – בעני הדבר עלול להיראות כהיחלצות לטובת צד אחד, וגם אם לא זאת הכוונה – זו מראית העין. ואל יקל בעיני כבודכם מראית פני הצדק.

ג. אם המדינה אמרה אין חומר ואין עדים, ואנחנו הוכחנו שיש חומר ויש עדים, האם המדינה צריכה לקבל פרס על זה בדרך שמי שחשפנו יגיע למכור לנו את מרכולתו המשוחדת ומי שלא חשפנו ימשיך להסתתר במחשכים? האם יש תחליף לגילוי מלא? לאי גילוי מלא ובמועד צריכה להיות סנקציה. יש לעמוד על תרבות שיפוטית ראויה ואסור לתת פרס למי שמפר אותה.

ד. אם מר אלמוג היה דמות חשובה ועד מרכזי- הוא והחומר שלו היו צריכים להיות גלויים זה מכבר ושמו היה צריך להתנוסס בראש רשימת העדים אז. לפני שנתיים! לאפשר לו להעיד היום בלי שהחומר גולה מבעוד מועד פירושו לעשות חוכא ואיטלולא מזכויות הנאשם, ולאפשר לתביעה להתנהל כמו במסע בחירות בתוך הליך משפטי. ככה לא מתנהל משפט. זו תהיה הזמנה לעשות צחוק מכל כלל משפטי שנועד לשמור על זכויות הנאשם. זו בעצם הצהרה שלנאשם אין זכויות כתובות, ושהתביעה ובית המשפט הם רשות חוקרת אחת שמאמינה ביכולתה לפסוק נכון גם אם החוקים מופרים. לטעמי גם זו פשיטת רגל משפטית.

24. בדחילו ורחימו מעז הח"מ להוסיף שהדיון בתיק זה איננו מתנהל לפי עקרונות של ועדת חקירה. מדובר במשפט פלילי בשיטה האדברסרית. סקרנות טבעית של בית המשפט לפגוש את האיש ד"ר אלמוג ולהסיר את המסתורין מעל מה שידוע לו לא יכול להחליף סדרי משפט תקינים.

25. לסיכום עניין זה אבקש להוסיף כי לא מקובלת עלי לחלוטין התנהלות לפיה מטיל בא כח התובע על בית המשפט את התפקיד של ניהול ענייני התביעה. בית המשפט לא צריך ואסור לו לעסוק

בעניינים שכאלו. התובע ביקש לשמוע עד ולא נימק זאת בנימוקים משפטיים ראויים כמו גם לא עיגן את בקשתו בהוראת חוק מתאימה – דין בקשתו להידחות.

26. ובאשר לניסוי המיתולוגי שבא כח התביעה חוזר לעסוק בו כאילו הוא חלק מהדיון בתיק זה:

א. אחרי שהעד המרכזי של התביעה העיד, לא יתכן להוסיף על רשימת עדי התביעה עדים או חומר חקירה שההגנה לא ראתה בטרם התחילה פרשת התביעה.

ב. עניינים שנדונו בהליך אחר אינם חלק מהדיון בתיק זה.

ג. לא חשוב אם הניסוי שמדובר בו ראוי או לא ראוי, אם הוא פרי מחשבה מוצלחת או איוולת, אם יש לו ערך מדעי אם לאו – כל כולו חלק מהסכמה של שופט ושני מתדיינים שהנאשמת בתיק דנא לא הייתה שותפה לו, ולכן לעולם איננו יכול להיות חלק מן הדיון בתיק זה.

ד. אותה חוות דעת שמזכירים, שצפויה "לסכם" את הניסוי, הינה כאמור פרי יוזמה של כבוד השופט טננבוים אשר הגה את הרעיון שניסוי כזה "יוכיח אחת ולתמיד" אם המכשיר המבונה ינשוף אמין או שאיננו אמין. בין אם יש צדק בדבריו ובין אם זו טעות מוחלטת כפי שמופיע בחוות דעת מלומדת של ד"ר פוליצ'וק המצורפת בזה, לא יעלה על הדעת שבית המשפט יכלול בהרכבו שופט אשר החליט החלטה שכזו עוד בטרם החל הדיון ויש לו דעה מוקדמת ועמדה מוקדמת העומדת בסתירה לעמדת ההגנה, גם אם השופט באופן אישי משוכנע לחלוטין שהוא מסוגל להעמיד עמדתו זו במבחן חוזר הרי מראית פני הצדק משובשת שיבוש חמור.

ה. בישיבה המקדמית אמר כבוד אב בית הדין מילים המופיעות בפרוטוקול ומהם עולה בעליל שכבוד השופט טננבוים שכנע אותו בנחיצות הניסוי ובחשיבותו – דבר שנתון במחלוקת עמוקה. וחבל שמחלוקת זו תתפוס מקום בתיק זה. תוצאות הניסוי הזה לעולם לא יוסיפו ולא יגרעו מן המסקנות העובדתיות והמשפטיות בתיק זה.

ו. החלטה של כבוד השופט טננבוים, אם תבוא לעולם, המוציאה מתחת ידיו חוות דעת שהיא מטעם בית המשפט, הופכת את השופט הנכבד מהשופט היושב על מכונן ובוחר את הראיות והטיעונים של הצדדים הניצים בעין אובייקטיבית ומקצועית לצד המעורב בהליך. שופט שהיה מעורב באופן אקטיבי ביצירתה של חוות הדעת. באם תבוא לעולם ויבקשו לדון בה, תבקש ההגנה להטיל דופי לא רק בתוכן חוות הדעת אלא גם במה שהביא אותה לעולם, והדבר כולל מסכת שלמה של עובדות שאירעו אגב הדיונים בכמה וכמה תיקים שנוהלו בפני כבוד השופט טננבוים.

ז. הורתה של חוות דעת כזו אם תינתן, לפי תפיסת ההגנה בחטא, עיוות המציאות, דעה קדומה, ופוליטיקה ולכאורה. מעורבות כבוד השופט בהליכים שהביאו ליצירת חוות הדעת ובעצם עריכת הניסוי יחייבו בירור עמדת נוקב ועדים. בבירור כזה לא יוכל כבוד השופט הנכבד ליישב בדין. הדבר לא מתקבל על הדעת.

27. מיד עם מינויו של פרופסור דוד שינער לתפקידו על ידי כבוד השופט טננבוים, שיגר אליו הח"מ מכתב שמצורף בזה ותוכנו דובר בעד עצמו. המכתב לא נענה אלא בעל פה בשיחה בה הודיע הפרופסור כי העביר את המכתב לכבוד השופט טננבוים וכי השופט הורה לו לא לשוחח עימי ולא להשיב למכתב. "נאסר עלי לדבר איתך על ידי השופט טננבוים" – כך אמר לי פרופסור שינער. קראו את המכתב היטב בבקשה. האם יכול להיות שיש לי אמון בניסוי הזה?

28. חברי עו"ד יוני שניאור מאיץ בי חודשים ארוכים להסכים לניסוי. לדבריו הניסוי לא יוכיח את מה שהתביעה מבקשת. ואני משיב לו: אני יודע. הניסוי לא יכול להוכיח את מה שרוצה התביעה. אבל ההתנגדות שלי עקרונית אינני מסכים כשזה טוב להגנה ומסרב כשזה רע להגנה. לניסוי הזה אסור להסכים ואת עמדת הבעתי בפני בית המשפט העליון בעתירה שהגשתי לבג"ץ, והנושא יידון ככל הנראה במהלך 2009.

29. בין כך ובין כך, לא נימק בא כח התביעה את בקשתו התמוהה ולא עיגן אותה בהוראה הולמת מחוק סדר הדין הפלילי. אי אפשר להאמין שהוא מצפה שבקשתו תתקבל על ידי בית משפט הצופה מן הצד ובוחר את הראיות. לכאורה עולה שהוא מצפה מבית המשפט שייטול על עצמו תפקיד האסור עליו על פי הדין, כלומר; לתור אחר ראיות ולשנות באופן אקטיבי את רשימת העדים ונושאי הדין. כדבר הזה טרם נשמע ומוטב גם שלא יקרה.

30. לא יעלה על הדעת שעכשיו בעיצומה של פרשת התביעה תנחית התביעה על ראשה של אזרחית תמימה ראיות שיוצרו בדיעבד זמן רב אחרי העבירה הנטענת כאילו הן מוכיחות את האשמה. ראיות שלא היו בנמצא ולא היו ידועות בעת העבירה, ולא משום שהיו מוסתרות, אינן יכולות להתווסף עכשיו לחומר הראיות על מנת לבסס אשמה, לדבר יש לא רק פן של צדק ומהות אלא גם היבט כלכלי בלתי מתקבל על הדעת. האם יעלה על הדעת שבשלי משפט תעבורה תנחית המשטרה תוצאות ניסוי מורכב שעסקו בו מומחים ואחרים ויש בו כמות עצומה של חומר עובדתי ומשפטי שאדם מן הישוב אינו יכול להתמודד איתו ותפיל על האזרח מטלה כלכלית אדירה לשכור לעצמו מומחים מכל הסוגים ופרקליטים כדי שיחקרו בעצמם את הניסוי, את תכנונו, את ביצועו, את שלל המעורבים בו, את תוצאותיו ואת מסקנותיו? זוהי הרי יריעה עצומה שאיננה מתקבלת על הדעת והנאשמת לא יכולה להתמודד עימה באמת.

31. למותר להזכיר שנציגי הנאשמת לא נטלו חלק בבקרה על הניסוי, ועמדתם לא נשמעה באשר לדרכי ניהולו. כלום היה נפקד מקומו של המכשיר הגרמני וההולנדי מן הניסוי הזה לו נכפה הר כגיגית על הנאשמת?

32. את בקשת התביעה הייתי מגדיר אולי כשירת הינשוף. זוהי הזמנה לעיוות דין בחסות אינטרסנטים שונים שידם בניסוי, הנושאים על כובעם תארים ומשרות של בעלי עניין. הניסוי הרי נערך על ידי המשטרה והופקד בידי פעילי ונושאי המשרות הרמות בעמותת אור ירוק וברשות לבטיחות בדרכים שהצהירו מראש שהניסוי יצלח, מיד עם מינויים והרבה לפני שישבו ללמוד מה צריך לבדוק ואיך בודקים את זה.

33. לסיכום, יש לדחות בפה מלא את הבקשה של התביעה.

34. רשמנו לעצמנו, את החלטת בית המשפט שהטיעונים יערכו כסדרם, אך חייב להיות ברור שהנאשמת לא תשמיע עדיה בטרם תסיים התביעה את הבאת ראיותיה וכל החומר שצריך לעמוד לרשות ההגנה יעמוד לרשותה במלואו ובמשך פרק הזמן הדרוש באופן סביר כדי להתמודד איתו, דבר שהוא בחזקת נעלם אך נעלה מכל ספק שלא ייערך ימים ספורים. לכן, החלטה בעניין זה חייבת להינתן מיד.

35. הערה: התביעה לא מסרה לי את הבקשה עד היום. שמעתי עליה מעו"ד שניאור באקראי ארעה ימים אחרי שהוגשה! לתשומת לב בית המשפט אחרי שגם חוות הדעת של ד"ר זוהיש בנוסחה העברי לא נמסר לי.

36. הצעה: אם כבוד בית המשפט רואה לעצמו חובה ציבורית לעשות מלאכה של מעין ועדת חקירה, דבר שהוא נחוץ ביותר, אם מבקשים להניח תשתית מחייבת בפני שר התחבורה והמשטרה לעתיד, הדבר ייתכן אם הנאשמת תזוכה כבר עתה. במקרה כזה, יתרום הח"מ מזמנו ומרצו להשלמת שמיעת כל ראייה נדרשת כדי שבית המשפט יוכל לומר את דברו באופן מלא. במקרה כזה לא יהיה מקום גם לפסוח על השאלה מדוע הוצבו 80 אלף שקל ויותר למכשיר שמחירו כ- 20 אלף שקל בלבד. או אז יהיה חשוב מאד לא לאפשר לד"ר אלמוג שלא להתייצב מול בית המשפט ולתת מענה מלא וממוסמך, ויהיה מקום להורות על הזמנה יזומה של עדים נוספים ביוזמת בית המשפט. כל זה רצוי מאד – אבל לא על חשבונה של גברת עוזרי ולא הנאשמים האחרים שכתבי האישום שלהם מבוססים על בדיקת ינשוף שנעשתה באופן אקראי וללא כל חשד מוקדם!

דוד קולקר עורך-דין
בא כח הנאשמת
רישיון 8632